

בש"פ 5681/17 - גיא בן דוד, א.ר.ג'.אר גروف שותפות מוגבלת נגד
מדינת ישראל, ערן גרינפלד

בבית המשפט העליון

בש"פ 5681/17

לפני:
העוררים:
כבוד השופט נ' סולברג
1. גיא בן דוד
2. א.ר.ג'.אר גروف שותפות מוגבלת

נ ג ז

המשיבה:

מדינת ישראל

המשיב הפורמלי:

ערן גרינפלד

ערר על החלטת בית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו
בבג"ח 22155-06-17 מיום 29.6.2017, שנינתה על-
ידי השופט א' הימן

בשם העוררים:

עו"ד נוית נגב; עו"ד אורון קין

בשם המשיבה:

עו"ד עופרה רובינפלד-הור; עו"ד יוני לבני

החלטה

1. ערר על ההחלטה בקשר העוררים לעיון בחומר חקירה.
בגדרה נדחתה בקשה העוררים לעיון בחומר חקירה.

עמוד 1

2. נגד העוררים הוגש כתוב אישום המיחס להם עבירות שונות לפי חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, אשר בוצעו לכאורה בשבוע מניות, בתקופה שבין חודש נובמבר 2011 לבין חודש דצמבר 2012. גליונות המסחר הנוגעים לתקופה ולמניות הרלבנטיות, כמו גם מסמכים נוספים שנעשה בהם שימוש בגדר החקירה, הועברו לידי העוררים. לאחר הגשת כתב האישום והמשיב הפורמלי בקשה להעביר לעיונים את "מלוא גליונות המסחר ('קבצי אקסל') המתיחסים לתקופה שבין 2011 ועד למועד פרוץ החקירה הגלוייה ביום 28.10.13" – משמע, גליונות מסחר הנוגעים למועדים ולמניות החורגים מהנדון בכתב האישום. לטענת העוררים, קבלת מלאה גליונות אפשרה להם לאתר את מועד תחילתה וסיוםה של התכנית התרמיתית המיחסת להם; ללמוד על פעילותם ואחריותם של הסוחרים השונים, ועל מהימנותו של עד המדינה; כמו כן, יסייעו חומרם ALSO לBITSOS טענת ההגנה כי עד המדינה הוא שהוא הגורם המרכזי בתכנית התרמיתית המיחסת לעוררים, בנגד לטענת המדינה על תפוקתו המשמעותי של העורר 1 (להלן: בן דוד).

העוררים ביקשו למדוד על הרלבנטיות של החומר המבוקש, מפרט מידע שונים אשר נעשה בהם שימוש על-ידי הרשות לניריות ערך במהלך החקירה, העוסקים בתקופות ובמניות החורגות מהתichom שבסכתב האישום.

3. מנגד טענו ב"כ המדינה כי לאור היקף הרחב של פעולות התרמית שביצעו לכאהora העוררים, הוחלט למקדד את החקירה ואת כתב האישום בתקופה קצרה, ובשבוע מניות שבנה נעשתה עיקר הפעילות התרמיתית. עוד טענו ב"כ המדינה כי אף שנעשה שימוש בא-אילו פרטיו מידע הנוגעים למועדים ולמניות אשר חורגים מגדרי כתב האישום, הרי שבוחינתם נעשתה רק לשם חקירת האישומים שייחסו לעוררים, והם לא נבחנו כשלעצמם. לטענת ב"כ המדינה, הענות לביקשת העוררים לגבי הרחבה היקף החקירה, ותחייב את ייצורם של חומריים חדשים, אשר אינם מצויים בידי המדינה. כל זאת, מבלי שהוכחה במידה מספקת התועלת שתצמץ לעוררים מהמידע המבוקש, ובعود הפסקתו ועיבודו יהיו כרוכים במשאבים רבים.

4. בהחלטה שניתנה ביום 29.6.2017 קבע בית המשפט המחויז כי העוררים לא הניחו תשתיית לביסוס הרלבנטיות של גליונות המסחר המבוקשים לאישומים המיחסים להם ולהגנתם. על כן, נקבע כי מלאה גליונות המסחר אינם עונים על הגדרת 'חומר החקירה' אשר המדינה מחזיבת להעbir לעיון העוררים.

5. בערר שלפני שבו ב"כ הצדדים – בכתב ובעל-פה – על הטענות שהעלו לפני בית המשפט המחויז, לאחר דיון שנערך ביום 23.7.2017, ביקשתי מאת-כוח העוררים לבדוק ולהודיעו "אם יש אפשרות להשגת החומר שביבקה על דרך של פניה במישרין מצדו של העורר אל הבנק". בהודעה שהוגשה ביום 6.8.2017 הודיעו ב"כ העוררים כי הבנק הבינלאומי אישר שיעביר לידיים את המידע המבוקש, ככל זהה קיים, בעותק קשה, ובכפוף לתשלום عمלה. חרף האמור, מבקשים העוררים כי בית משפט זה יורה למדינה למש צוים שנתן בית המשפט המחויז, אשר מאשרים לרשות לניריות ערך לקבל לידי את מלאה גליונות המסחר הנ"ל בפורמט דיגיטלי; ולהעירים לעיון העוררים.

6. דין הערר להידחות בכל הנוגע לגליונות המסחר. בית משפט זה עמד פעמים רבות על התוכן שיש לצקת במונח 'חומר החקירה' הקבוע בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982:

"למונח 'חומר החקירה' יש ליתן פירוש מרחביב, כך שכל חומר הקשור באופן ישיר או עקיף לאשמה, ונוגע ליריעה העובדתית הנפרשת בכתב האישום, יהווה 'חומר החקירה', במובנו של סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. במסגרת של מבחן רחוב זה עושים להיכל גם מקרים שבהם הרלוונטיות של החומר שבמחלוקת להגנתו של הנאשם, אינה מובהקת,

או כאשר החומר המבוקש אינו קשור במישרין לאישומים המיוחסים לאותו נאשם [...] יחד עם זאת, לא כל השורה או ספקולציה שאוthon מעלה הנאשם, עשויה לשמש תשתית מספקת להגדרת החומר שבמחלקה 'חומר חקירה' [...] יש להציבע על יסוד של ממש להנחה, כי החומר אכן ישפייע על בירור האשמה, המיוחסת לנאשם" (ראו בש"פ 4109/13 מדינת ישראל נ' דה פאס, פסקה 11 (7.7.2013), והאסמכתאות שם; ההדגשות הוספו – נ' ס').

7. מתייעconi המדינה עולה כי השימוש שנעשה בא-איilo פרטן מידע החורגים מהתקופה ומהמנויות הנדנות בכתב האישום, געשה רק לשם הבחרות הנוגעות לאיושומים המיוחסים לעוררים. ודוק: הרשות לניריות ערך לא מייחסת לעוררים כל אישום החורג מגדרי התקופה והמנויות האמורות. על כן, אינני רואה כיצד מלא גלינות המשחר הגולמיים, העוסקים בעניינים אשר לא נכללו בכתב האישום, רלבנטיים לאיושומים המיוחסים לעוררים ולהגנה מפניהם. כאמור לעיל, אין די בתקווה גרידא כי בגלינות אלו ימצא מידע כלשהו אשר ישיע להגנת העוררים, על מנת להורות למדינה להעביר את המידע המבוקש לעיונם.

8. זאת ועוד, אף אם יתכן שהמידע המצוי בכלל גלינות המשחר יציבע על היקף מעורבותו של עד המדינה בתרמיה שבוצעעה לכוארה – לפני או אחרי התקופה שבגינה הוגש כתב האישום – הרי שאין בכך כדי לשנות מהמעשים המיוחסים לבן דוד, ומתקידו המשמעותי לכוארה בתכנית התרמיתית, כפי שגם מתוארים בכתב האישום המזוקד בתקופה שבין חודש נובמבר 2011 לבין חודש דצמבר 2012, ובה בלבד. העוררים לא שכנווני אפוא ברלבנטיות של המידע המבוקש לאיושומים המיוחסים להם. חיזוק לכך נמצא גם בדברי ב"כ המדינה על אף שלא מצוי בידה מלא המידע הגלומי (בש"פ 8099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.2.2009)). אכן, גלינות המשחר האמורים, אינם מלאים בנסיבות העניין אחר הגדרת 'חומר חקירה'.

9. לאור האמור לעיל, ומיש אפשרות לעוררים להשיג את המידע המבוקש בכוחות עצמם, ודאי כי אין מקום להורות לב"כ המדינה למש צווי בית המשפט באופן שנטבקש, ולפעול מצדם על מנת להעביר לעיון העוררים את גלינות המשחר בפורמט 'נוח' יותר.

10. אשר ל'משמעות השיקום' של עד המדינה – בהתאם להודעתם מיום 27.7.2017, ניתנו ב"כ המדינה לבית משפט זה את המסתמכים המבוקשים במעטפה חתומה עד יום 13.8.2017. לאחר עיון ב'משמעות השיקום' תינתן החלטה משלימה בערר.

ניתנה היום, י"ז באב התשע"ז (9.8.2017).

ש | פ | ט